

sin helhet, men huru mycket mera betungande måste den då ej vara, när den måste bäras ensamt af ej fullt hälften af den i mantal satta jorden, eller af 31,615 mantal, då 34,610 mantal äro derifrån befriade.

Skjutsningsbesvärets historiska tillkomst, det tryckande i denna servitut, ej blott för den enskilde jordbrukaren utan äfven för jordbruket i allmänhet, de orättvisor hvartill detta besvär föranleder och hvilka ovillkorligt måste blifva förknippade dermed, så länge skjutsningsskyldigheten i sin nuvarande form qvarstår; allt detta har så fullkomligt blifvit skildradt och utredt vid 1856--1858 årens riksdag af Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottet, som ock vid sednare riksdagar af Sammansatta Stats- samt Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskotten, att allt vidare ordande derom tycks vara öfverflödigt.

Under förhoppning att Riksdagen tager denna fråga i noga öfvervägande, får jag vördsamt föreslå:

att gästgifveri-, håll-, reserv- och postskjutsen skiljes från jordbruket och öfvertages af Staten, samt att erforderliga medel dertill måtte anslås.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Pehr Ericsson
från Gefleborgs län.

Häruti förenar sig *Pehr Pehrsson* från Gefleborgs län.

N:o 71.

Af Herr J. Jonasson från Kronobergs län: *Om förändring i sättet för indrifning af resterande kommunalutskylder.*

Det har visat sig att en ganska stor del af de kommunalskattskyldige på landet i dessa svåra penningtider vid uppbörsstämorna ej förmå att betala

sina kommunalutskylder, utan att kommunalnämnden måste deröfver uppgöra restlängd, som inom två månader efter uppborädsstämman afslutande skall till kronofogden i orten aflemnas, och hvilken det åligger att de resterande utskylderna i vederbörlig ordning indrifva och till nämnden redovisa, samt för hvilka medel kronofogden jemväl eger uttaga hos de restskyldige tre procent af det resterande beloppet. Kronofogdar och kronolänsmän hafva på många orter långa vägar att resa, 3, 4 à 5 mil samt möjligen ändå längre till dem, som ej på uppborädsstämman betalat sin kommunalskatt, för att af dem uttaga det resterande, som hos flera personer blott utgör ett obetydligt belopp; och alltså anser exsekutor sig vara berättigad att destutom hos de resterande uttaga resekostnadsersättning, och att uppborädsprovision, tre procent, är afsedd att tillfalla kronofogden blott för handhafvandet af medlen.

Om exsekutor har rättighet att uttaga ersättning för resan, så uppkommer härigenom en stor kostnad för allmogen, som härleder sig hufvudsakligast från oförmågan för den mindre bemedlade att kunna rätt för sig göra. Den fattiges bördor kan häruti mycket lindras, om kronofogdarne tillåtes att anmoda kronofjerdingsmännen af de resterande uttaga beloppet. Jag vägar fördenskull vördsam samt föreslå, det Riksdagen måtte för sin del besluta:

att kronofogden i orten eger anmoda kronofjerdingsmän, att hos de kommunalskattskyldige på landet, som på uppborädsstämman ej betalat, göra utmätning samt uttaga och till kronofogden öfverlemna beloppet, och att han i vederbörlig ordning redovisar de resterande kommunalutskylderna; eller, om det af Riksdagen anses vara lämpligare, att genom en underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det vederbörande blifva tillhållna att indrifning af resterande kommunalutskylder på landet måtte få ske på sätt ofvan blifvit föreslaget.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

J. Jonasson
från Kronobergs län.